

Una bufetada a la dignitat

Dg, 30/10/2011 per Lucia Caram

[Punt de trobada](#)

La setmana passada un diari econòmic publicava que un directiu de la banca cobrava l'esgarrifosa xifra de 800.000 euros l'any. Es tracta del directiu d'una entitat bancària que es va haver de fusionar per aguantar els impactes de la crisi fent fora una gran quantitat de treballadors: uns amb opció a prejubilarse i altres sense dret a protestar. Una entitat bancària que va rebre una injecció de diners per part de l'Estat per salvar-se.

Aquesta notícia puntualitzava que en l'operació d'assignació de sou hi havia hagut un blindatge d'aquest directiu per part del govern, de forma que quan aquest mister es jubili cobrarà 650.000 euros, si és que abans no li apugen el sou, cosa que faria que la seva jubilació encara fos més gran.

Una notícia que em sembla obscena, un sou escandalós, i una realitat que és una bufetada a la dignitat dels treballadors i de tantes persones que pateixen l'amenaça de desallotjament de casa seva per part d'entitats financeres per la impossibilitat de pagar unes hipoteques trampa creades als escriptors dels qui avui són premiats amb sous d'escàndol. Tot plegat és un insult a la societat que es debat a mort per superar una crisi provocada precisament per les entitats financeres.

Som a punt d'una explosió social. La gent no té menjar, i en aquest primer món del desenfrenament i del progrés, molta gent comença a viure de forma infrahumana.

Estem indignats, però del fet d'haver-nos indignat tan tard. Cal una revolució social pacífica perquè no hi ha lloc per a la impunitat quan fets com aquest clamen al cel.

Cal que algú escolti el clam per la justícia, i que el compromís amb aquesta sigui allò que validi o no els qui aspiren a governar el país.

Des de la fe, i instada per Jesús de Natzaret, que va venir a instaurar un nou ordre, en el qual s'anuncià la bona nova als pobres i l'alliberament dels que estan oprimits, crec que és inajornable que se celebri un judici demanant responsabilitat als polítics que ho han permès, i que com aquest directiu, ara, un cop perdudes les eleccions, es retiraran amb jubilacions d'or, deixant-nos una herència en la qual les víctimes són persones privades de la seva dignitat. Els que vindrà, tampoc son aliens del drama que estem vivint, i potser també son còmplices dels que ens està passant.

Avui no puc, en nom de l'Evangeli, més que demanar, suplicar, cridar i reclamar: sentit comú, compromís amb les persones, i que d'una vegada per totes s'acabi amb la farsa d'una crisi que un cop més és pagada a preu de sang, la dels més pobres que sempre acaben pagant els errors, les infàmies i les estafes d'aquells «lladres de torn» que amb guants blancs i tots els honors, cada dia ens roben: els diners, les oportunitats i el dret a la justícia social. Que el Déu de la vida toqui els cors i que la pau acampi a casa nostra.